

Sen Hiç Böyle Sevmedin

– Müzeyyen · 26 Aralık 2017

Gecenin sessizliği kaplayınca alemi
Karanlık şehrin sokakları buz gibi
Sardı sinesine ayazı.
Birtak benim tek ve sensiz.

Duygularım yanınca içim acıdı.
Yüreğim küçük bir çocuk,
Ağlıyor.
Hırçın esen bir rüzgardan sonra
Buram buram hasret kokuyor.
Seni bana yaşıyor senle sensizlik.

Aşkın gözlerinde sadece iki damla
Olabildim, sevdiğim dedim sevilmeden.
Senin gözlerinde iki damla yaş olurmu ?
Sessizce yanağından düşer mi ?
İki damla okyanus olup boğulur mu
Yüreğin...

Seni uzaktan sevip
Sevda yetiştirip sana susmuşum.
Sabahı bekleyen güneş gibi
Muhteşemdi içimde ki sevdam.

Bir yağmurdun hayellerimi düşlerimi okşayıp
Büyüten, tüm kainatta umutlarımı yeşerten...
Cennete döndürdün çöl yanımı
Ama sen görmedin
Çünkü sen hiç böyle sevmedin.

Müzeyyen yorgancı (hasret)